

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.859/2017/10.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin előadó bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

dr. Tóth Tamás ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Pajor Levente ügyvéd

A per tárgya:

Kötelmi igény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Gf.II.20.240/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tatabányai Törvényszék 9.G.40.027/2015/46.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú ítéletet - a fellebbezéssel támadott részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 4.000.000 (négymillió) forint együttes másodfokú perköltséget és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 2.500.000 (kétfélmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az építési vállalkozási tevékenységet folytató alperes és a ... hrsz-ú, 1500 m2 alapterületű ingatlan tulajdonosa, a felperes

társasházi lakóépületet kívánt létrehozni, ezért 2004. június 8-án két külön okiratba foglalt megállapodást kötöttek. Megállapodtak a társasház „közös beruházás” útján történő felépítésére, továbbá a felperes részére építési munkák végzésére is.

- [2] Az ezen a napon létrejött két külön okiratba foglalt (a társasház felépítését engedélyező és a peres felek közötti építési) szerződésben az alperes vállalta, hogy a többszintes társasház földszintjén a felperes részére bruttó 50.162.000.forint vállalkozói díjért 365 napos teljesítési határidő alatt takarékszövetkezeti kirendeltséget, míg a többi szinten értékesítés céljából lakásokat, irodákat, teremgarázst és egyéb kiegészítő helyiségeket épít, amelyeket eladásra meghirdet, a vevőkkel a kivitelezésre építési szerződést köt. A felek közösen kérelmezték a földhivatalnál a társasház „előzetes bejegyzését”. A felperes vállalta, hogy a társasházi külön tulajdonú ingatlanokhoz tartozó, tulajdonában lévő telekhányadokat a vevők részére értékesíti. Az értékesíteni vállalt telektulajdoni hányadok vételárát együttesen bruttó 14.787.300.forint-ban határozták meg.
- [3] 2005. november 29-én a peres felek szerződéseiket módosították, az építési szerződés vállalkozói díját 37.119.880.forint + áfa összegben, míg a teljesítési határidőt 2006. május 31. napján határozták meg. A társasház felépítését engedélyező szerződésben meghatározott telek vételárát pedig a korábbi bruttó 14.787.300.forint-ról 13.049.811.forint + áfa összegre módosították.
- [4] Az alperes a társasház felépítését nem fejezte be, a bíróság 2007. augusztus 29-i kezdőnappal elrendelte a felszámolását. A felperes a 2004. június 8. napján kelt - társasház felépítését engedélyező - szerződéstől 2013. augusztus 6. napján elállt, az elállást az alperes felszámolója elfogadta. A felszámoló 2008. április 7-én a felperessel megkötött építési szerződést a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 47.§ (1) bekezdésére hivatkozással azonnali hatállyal felmondta, egyben a felperes hitelezői igényét visszaigazolta. A felszámoló a félbemaradt építményt 2008. július 16-ig őriztette.
- [5] A ... (...) büntetőeljárás során született szakértői véleményében a felperessel kötött építési szerződésben kivitelezni vállalt takarékszövetkezeti iroda készültségi fokát 52%-os mértékben, míg a felperes által fizetett vállalkozói díj összegét 27.678.518.forintban határozta meg. A szakvélemény a készültségi fokhoz képest 5.065.555.forint felperesi túlfizetést állapított meg.
- [6] A Tatabányai Törvényszék a 2012. január 24. napján kelt P.21.614/2009/77. szám alatti jogerős részítéletével az egyik különtulajdoni lakás felépítésére a jelen per alperesével építési szerződést kötő fél által kezdeményezett peres eljárásban elutasította a jelen per alperese Ptk. 97.§ (2) bekezdése jogcímén a ... hrsz-ú ingatlan 4548/10000 arányú tulajdonjoga megállapítására irányuló viszontkeresetét.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a tulajdonát képező ... hrsz-ú ingatlanra nem jogosult kötelmi igényt érvényesíteni vele szemben.
- [8] Az alperes viszontkeresetében 50.681.824. forint és kamata megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Érvelése szerint ugyan a bíróság a korábbi jogerős részítéletével a tulajdonjoga megállapítása iránti keresetét elutasította, az általa kivitelezett beruházással azonban a felperes gazdagodott. Ez a gazdagodás attól független, hogy a társasházi különtulajdonú ingatlanok vevőivel építési szerződést kötött. A társasház felépítését engedélyező 2004. június 8-án kelt szerződés a felperes elállása folytán megszűnt, ezért a szerződéskötés előtti helyzetet kell helyreállítani. Állította, hogy a közjegyző előtti nemperes eljárásban beszerzett szakvélemény szerint az ingatlan jelenlegi forgalmi értéke telekkel együtt 62.177.879 forint, melyből a telek értéke 6.430.500 forint. A beruházásainak értéke így 55.747.379 forint, melyből levonandó a felperes szakvéleménnyel igazolt túlfizetése, 5.065.555. forint.
- [9] Az alperes utóbb, a részben megismételt eljárás során arra hivatkozott, hogy az általa kivitelezett beruházás bekerülési értékét kell meghatározni a Ptk. 194. § (2) bekezdése alapján. Kitért arra is, hogy a felszámolónak az ügyvezetése beruházási számlákat nem adott át, de a korabeli főkönyvi kivonatában 55.148.000. forint összeggel szerepel a befejezetlen beruházás.
- [10] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felek közötti jogviszonyban kettős pozícióban állt, az „alapszerződést” és az építési szerződést is megkötötte az alperessel. Az építési szerződés alapján az alperes felszámolási eljárásában a Cstv. szabályai szerint kell a felek között elszámolni. Ezen túl pedig a felek jogviszonyára a 2004. június 8-án létrejött, társasház felépítését engedélyező szerződés az irányadó, az alapján pedig nem terheli fizetési kötelezettség az alperes által nyújtott szolgáltatás után. A Ptk.361.§-a csak kötelmi megállapodás hiányában irányadó a felek jogviszonyára, de a konkrét esetben létrejött atipikus megállapodás rendezi a felek közötti szolgáltatás, ellenszolgáltatás sorsát.
- [11] Vitatta azt is, hogy az épületet teljes egészében az alperes építette, miután több építtető az egyes különtulajdoni ingatlanok birtokába lépett, és építési munkát is végeztettek. Így ma már meg sem állapítható, hogy mely munkákat valósította meg az alperes. Az alperes terhére felperesi gazdagodás amiatt sem következett be, mert az egyes építtetők - a büntetőeljárás során kirendelt szakértő véleménye szerint - 120 millió forint összegű kivitelezési költséget fizettek ki az alperesnek, míg a feljelentést nem tevő építtetők ezen túli, együttesen 219 millió forintot fizettek ki.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte az alperest a felperes javára perköltség megfizetésére. Arra a következtetésre jutott, hogy megállapítási kereset feltételei nem álltak fenn, a felperes jogvédelme nem szükséges.
- [13] A viszontkereset vonatkozásában úgy foglalt állást, hogy a kiegészített szakvélemény sem bizonyította a félbemaradt építmény megvalósításának ténylegesen felmerült és igazolt költségeit. A bizonyítatlanság mellett a viszontkereset azért sem alapos, mert a peradatok szerint a felperes 27.678.518.forint-ot fizetett ki az alperesnek építési költségként. Ezen túl az alperes lényegesen több bevételre tett szert az építtetőktől, mint amit az építmény képvisel.
- [14] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság - nem érintve az ítélet keresetet elutasító rendelkezését - megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és a felperest kötelezte 40.939.224.forint beruházási költség, valamint annak a 2013. augusztus 6. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére. Mellőzte az alperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését.
- [15] A jogerős ítélet értelmében a félbemaradt felépítményt létrehozó alperes viszontkeresete elbírálásánál abból kellett kiindulni, hogy a megvalósult, de önálló ingatlannak nem minősülő felépítmény tulajdonjoga az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 97.§ (1) bekezdése alapján a felperest illeti. A társasház felépítését engedélyező szerződés a felperes elállása folytán megszűnt, az alperes a beruházásról levonult és az építkezés félbemaradt. Az alperes birtoklása az építkezés megghiúsulásával jogalap nélkülivé vált, a részben megvalósult felépítmény pedig a számára idegen, felperesi ingatlanon maradt. Ezért a Ptk.194.§ (1) bekezdése szerint a félbemaradt felépítmény tulajdonjoga megszerzésével gazdagodó felperestől a beruházó alperes a gazdagodás kiadását a tényleges költségei erejéig követelheti, mivel a gazdagodó felperes csak ennyiben jutott a beruházó alperes rovására vagyoni előnyhöz. A gazdagodásként visszatérítendő kiadásokhoz az alperes által a felépítmény megvalósítására fordított igazolt költségek tartozhatnak, ennek hiányában az építési munka végzésének idején a helyben szokásos anyag- és munkadíjak alapján számított építési költségek.
- [16] Mivel a felszámolás alá került alperes az építési munka tételes kiadásait okiratokkal (számlákkal, más számviteli bizonylattal) bizonyítani nem tudta, a kirendelt igazságügyi szakértő indokoltan, az építész-ingatlanforgalmi szakértői módszertan elvei figyelembevételével készítette el a felépítmény általa felmért kivitelezési költségvetését, amelynél a mennyiségi- és minőségi hiányokkal korrigált 40.939.224.forint beruházási költséget a félbemaradt építménybe utóbb költöző egyes lakók munkálatai

figyelmen kívül hagyásával határozta meg.

- [17] A jogerős ítélet értelmében az elsőfokú bíróság tévesen értékelte, hogy a felperes a takarékszövetkezeti iroda felépítésére irányuló építési szerződés alapján már 27.678.518 forintot kifizetett építési költségként az alperesnek. Az alperes ugyanis 2007. augusztus 29. napjától felszámolás alatt állt. Ettől az időponttól - a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 38.§ (3) bekezdése szerint - az alperes ellen a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzkövetelést csak a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni. Ezért a hitelező felperes - az alperes viszontkeresete alapján is folyamatban lévő perben - az alperessel szemben a felszámolás kezdő időpontjában fennálló (ellen)követelését csak beszámítási kifogás útján érvényesítheti, feltéve, hogy a felszámolás kezdő időpontjában is a követelés jogosultja volt. A konkrét esetben pedig a felperes az alperes viszontkeresetével szemben a takarékszövetkezeti iroda kifizetett építési költsége erejéig beszámítási kifogást nem terjesztett elő. Emiatt a teljes felépítmény építési költségeivel gazdagodása visszatérítésénél sem lehetett figyelembe venni az alperesnek a kapcsolódó jogviszony alapján kifizetett építési költséget.
- [18] A másodfokú bíróság érvelése szerint nem volt jelentősége annak sem, hogy az alperes az egyes különtulajdonú társasházi ingatlanokra vele építési szerződést kötő harmadik személyektől a társasházi ingatlanok kivitelezési költségeként milyen összeget vett át, és ez a bevétele meghaladta-e a szakvéleményben meghatározott, korrigált 40.939.224.forint építési költséget. Az alperes viszontkeresete folytán ugyanis a perbeli felek közötti azon jogviszonyt kellett elbírálni, hogy a félbeszakadt beruházás után a felépítmény a Ptk. 97. § (1) bekezdése értelmében a felperes tulajdonába került; míg az alperes az építményre fordított kiadásait a Ptk.194.§ (1)-(2) bekezdése és 361.§ (1) bekezdése alapján követelhetette. Ezen jogviszonyon kívül esik azonban az alperessel építési szerződést kötő építtető az azon követelése, amely az alperes velük szembeni szerződésszegéséből ered. Ezen követelésüket az építtető a Cstv.38.§ (3) bekezdése alapján - amennyiben ennek feltételei fennállnak - a felszámolási eljárás során érvényesíthetik.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és tartalmilag a jogszabályoknak megfelelő döntés meghozatalával a viszontkereseti kérelem elutasítását vagy a bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte.
- [20] Álláspontja értelmében a másodfokú bíróság az 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (3) bekezdése szerint nem figyelmeztette a viszontkereset kapcsán a bizonyításra szoruló tényekről, ennek

következtében helytelenül állapította meg a tényállást, megsértve ezzel a Pp. 206. §-át, és tévesen alkalmazta a Ptk. 97. § (2) bekezdése helyett a Ptk. 97. § (1) bekezdését.

[21] A felperes felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy a bíróság indokolatlanul nem vette figyelembe a peres felek közötti megállapodás II. - III. pontja szerinti kötelezettségeket. Neki e rendelkezések értelmében kötelezettsége volt a tulajdoni várományos építtető harmadik személyekkel írásban adásvételi előszerződéseket, majd később adásvételi szerződéseket kötni. A peres felek közötti megállapodás szerint a felperesi ingatlanon nem csak a föld tulajdonosa, hanem - a földtulajdonos és a leendő lakástulajdonosok közötti megállapodás szerinti telekhányad értékesítés alapján - a leendő lakástulajdonosok is tulajdont szereznek. A megállapodás értelmében kivitelezésre kerülő épület, valamint az ahhoz tartozó földrészlet nem a földtulajdonos, hanem a tulajdonostársak közös tulajdonába kerül, hiszen a társasház alapítás előzetes ténye az ingatlan-nyilvántartásba is feljegyzésre került.

[22] Arra hivatkozott, hogy az alperes által kivitelezett épület tulajdonjoga nem kizárólagosan őt, hanem a Ptk. 97. § (2) bekezdése alapján a keresetlevél mellékleteként becsatolt határozatban szereplő építtetőket, mint tulajdonosi várományosokat is illeti. A jogerős ítélet azért jogszabálysértő, mert a tényállás megállapításakor, és a jogvita elbírálásakor nem vette figyelembe az építtetőkkel kötött megállapodásokat. Szerinte minderre tekintettel a Ptk. 361. § (2) bekezdése valósult meg, így a tulajdoni hányadok tekintetében nem gazdagodott.

[23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[25] A Kúria - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (2) bekezdése szerint - kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a jogerős ítéletet. A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő.

[26] A peres felek közötti jogvita kiindulópontjául a Ptk. 97. §-a szolgál, hiszen a viszontkereset a földrészleten emelt épület mint alkotórész jogi sorsának rendezését célozta. A Ptk. 97. § (1) bekezdése megfogalmazza az aedificium solo cedit elvét, fő szabály szerint ugyanis a föld tulajdonjoga az épület tulajdonjogával összekötött, azaz az épület tulajdonosa és a telek tulajdonosa azonos. Azonban a bírói gyakorlat és a jogirodalom is egységes abban, hogy a ráépítés következményeit elsősorban a felek megállapodása határozza meg. Az ilyen megállapodás megkötésével a felek szabadon rendezhetik a felépítendő ingatlan sorsát, annak tulajdoni helyzetét. E lehetőség megteremtése folytán a Ptk. 97. § (1) és (2) bekezdésének egymáshoz való viszonya úgy alakul, hogy

amennyiben a felek megállapodást kötnek a ráépítést követő tulajdoni viszonyokról úgy a megállapodás rendezi az ingatlan jogi sorsát, míg a Ptk. 97. § (1) bekezdésének általános szabálya az esetben irányadó, ha nincs a felek között megállapodás.

- [27] A peres felek közötti 2004. június 8-i atipikus megállapodás ilyen, a felépítendő társasház tulajdoni helyzetét rendező megállapodásnak tekintendő. E szerződés az elállás [Ptk. 320. § (1) bekezdés, 319. § (3) bekezdés] jogkövetkezményeként megszűnt, azonban téves az a másodfokú bíróság által tett megállapítás, hogy ennek jogi következményeként a jogalap nélküli birtoklás és az aedificium solo cedit elve szerint kell a felek közötti jogviszonyt rendezni. Szerződéses jogviszonyok esetén a kötelmi jog alapvető szabálya, hogy akár a jövőre nézve, akár az ügyletkötés időpontjára visszamenőlegesen szűnik meg a jogviszony, a már teljesített szolgáltatásnak megfelelő ellenszolgáltatással szükséges elszámolni.
- [28] Az elállás felbontja a szerződést, ami visszamenőleges hatállyal szünteti meg a szerződést. Vannak azonban olyan szerződések - e körbe tartozik a peres felek közötti atipikus szerződés is -, amelyek esetében az eredeti állapot visszaállítása lehetetlen, emiatt a szerződés csak a jövőre nézve szüntethető meg. Ebben az esetben is szükséges a megszűnés előtt már nyújtott szolgáltatás szerződésszerű pénzbeli ellenértékét rendezni, azonban - a másodfokú bíróság jogi álláspontjától eltérően - a felek megállapodása e körben is köti az elszámolás elveit, azaz a szerződés megszűnése önmagában nem annullálja a tulajdoni rendezésre vonatkozó vállalt kötelezettségeket.
- [29] Ennek következtében a szerződés megszűnése esetén a tulajdoni rendezésre irányuló megállapodásból eredő kötelezettségek figyelembe vételével lehet csak a jogviszonyt felszámolni, azaz helyes értelmezéssel úgy kell tekinteni, hogy az az építési tevékenység részlegesen megvalósult eredményére is vonatkozik.
- [30] A társasház felépítését engedélyező megállapodásban a felperes kötelezettséget vállalt tulajdoni hányadok átruházására az alperes által megjelölt felek (a felépítendő társasházi külön tulajdoni hányadok tulajdoni várományosai) tekintetében. A jogviszony megszűnése esetén csak e kötelezettség figyelembe vételével lehetett az elszámolást elvégezni. Amennyiben pedig a szerződésben rendezett kötelezettségek figyelembe vételével kerül sor az elszámolásra, úgy a jogalap nélküli birtoklás és gazdagodás mint jogcímen nem jön szóba, ugyanis az elszámolás a megszűnt szerződés keretein belül marad, annak jogi következménye.
- [31] A fentiekből következik, hogy a másodfokú bíróság tévesen alkalmazta a Ptk. 97. § (1) bekezdésének főszabályát. Helyesen a Ptk. 92. § (2) bekezdése az irányadó a jogviszony megszűnése esetén, ahol a felek megállapodásának jogi következményei levonására kerül sor. Mind a bírói gyakorlat mind a jogirodalom egyöntetű abban, hogy ráépítéssel tulajdont szerző ráépítő az építkező. Ennek során azonban nem csak abból kell kiindulni, hogy

ki az, aki fizikailag az épületet az ingatlanon emeli, hanem vizsgálni kell azt is, hogy az építkező kinek az anyagával és kinek a részére épít. Így nem lesz ráépítő az, aki nem saját anyagával épít, és nem lesz ráépítő az a vállalkozó sem, aki, noha a saját anyagával, de a megrendelő részére emelni az épületet, mert eljárása nem a saját, hanem más javára és érdekében történik (kvázi képviselő). Ez utóbbi esetben a megrendelő minősül ráépítőnek (Menyhárd Attila: Dologi jog. ELTE Eötvös Kiadó, Budapest, 2010. 220 oldal).

- [32] A fentiekre tekintettel azon ingatlanrészekre, amik a felperessel kötött építési szerződésen kívül estek a jogviszony megszűnésének eredménye nem a felperes tulajdonszerzése, hanem a jelen perben nem álló tulajdoni várományosoké, ezzel összefüggésben a perbeli viszontkeresettel értelemszerűen sikeres alperesi igény nem érvényesíthető.
- [33] A jogviszony megszűnése eredményeként a felperes csak azokon az ingatlanrészekén szerez tulajdonjogot - itt is azonban a Ptk. 97. § (2) bekezdése alapján -, amelyek az általa az alperessel kötött építési szerződés eredményeként jöttek létre. A lefolytatott szakértői bizonyítás alapján azonban megállapítható, hogy a kivitelezni vállalt takarékszövetkezeti iroda készütségi foka az alperes levonulásakor 52%-os mértékű volt, így a felperes által fizetett vállalkozói díj (27.678.518 forint) a készütségi fokhoz képest 5.065.555 forint túlfizetést tartalmazott. A szerződés megszűnése esetén irányadó elszámolásnál csak az ellentételezés nélkül maradt szolgáltatások megtérítéséről kell rendelkezni, a felperesi bizonyított túlfizetésre tekintettel pedig ilyen nincs, ezen felül az elállásból eredő elszámolási igények rendezése során nem merült fel a felperes jogalap nélküli gazdagodására utaló többlet tényállási elem sem, ezért a jogerős ítéletben megállapítottakkal szemben nincs megtérítést igénylő gazdagodás.
- [34] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az érdemében helyes, viszontkereseti kérelmet elutasító elsőfokú ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján - a fenti eltérő indokolással - helybenhagyta, miután a jogszabályoknak megfelelő döntés a rendelkezésre álló adatok alapján meghozható volt, a peres feleknek a Kúria előtt tárgyaláson volt módjuk jogi álláspontjuk kifejtésére, ezért a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett új eljárás lefolytatása szükségtelen lett volna.

Záró rész

- [35] A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú ítélet helybenhagyása következtében megváltoztak a másodfokú eljárás pernyertességi-pervesztességi arányai, ezért a Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban pervesztés alperest a felperes képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíj, valamint a felperes által lerótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

- [36] Az alperes a másodfokú eljárásban - illetékfeljegyzési joga folytán - fellebbezési illetéket nem rótt le, ezért a Kúria az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése szerint kötelezte az állam javára külön felhívásra a fellebbezési illeték megfizetésére.
- [37] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében - kérelemre - tárgyaláson bírálta el.
- [38] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdése e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. június 21.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró